

ÚJ KORSZAK AZ AM ÉLETÉBEN?

*

„Nagykorú” lett az Archeometriai Műhely. A 2004-ben alapított folyóirat XVIII. évfolyamát olvashatják kedves, és remélhetőleg egyre bővülő körökhöz tartozó olvasóink. Küldetésünk mit sem változott: a régészet és műtárgyvédelem szélesebb köreihez tartozó interdiszciplináris vizsgálatok szakmai támogatása, gyors és széles körben elérhető publikálási lehetőséggel.

A folyóiratot alapítása óta a jelen tanulmány szerzője, T. Biró Katalin főszerkesztő irányította, jelentős és elhivatott szerkesztőbizottságra támaszkodva. Most van itt az ideje, hogy a szerkesztőségben, így a főszerkesztő személyében is változás, változások következzenek be.

Az új főszerkesztő személye garancia arra, hogy a folyóirat szellemisége töretlen mederben, de megújulva folytatódjon. A feladatra a teljes szerkesztőbizottság egyetértésével Szilágyi Veronikát kértük fel, aki 2018 óta aktív tagja az AM szerkesztőségének. Szeretném őt röviden bemutatni olvasóinknak és reménybeli szerzőinknek.

Szilágyi Veronika 1981-ben született Debrecenben. Jelenleg tudományos munkatársként dolgozik az Energiatudományi Kutatóközpont Nukleáris Analitikai és Radiográfiai Laboratóriumában. Kutatási területe régészeti leletek (kerámia, kőeszköz, fém, üveg) archeometriai vizsgálata konvencionális roncsolásos (elsősorban mikroszkópi, petrográfiai-ásványtani-geokémiai), illetve neutronos (PGAA, képkötés) módszerekkel, különös tekintettel az Árpád- és középkori régészeti kerámiák nyersanyag eredet és technológiai vizsgálatára.

Geológus végzettségű, szakdolgozatát és PhD disszertációját is földtudományi és anyagvizsgálati módszerekkel támogatott, régészeti háttérű (archeometriai) témákból írta (diplomamunka: Egy 10. századi település kerámia leletegyüttesének archeometriai vizsgálata, Edelény, Északkelet-Magyarország; PhD disszertáció: Inka kori kerámiák archeometriai vizsgálata (Paria, Bolívia): nyersanyageredet és technológia).

Munkáját mindig jellemezte a társtudományokkal, annak szemléletmódjával és képviselőivel kialakított szoros és kreatív kapcsolat. Tevékenyen részt vesz az archeometriával kapcsolatos egyetemi oktatásban. Különféle hazai és nemzetközi tudományos projektek résztvevője. Kiállítások és konferenciák szervezésében is közreműködött. Munkáját több díjjal, kitüntetéssel is elismerték.

Szakirodalmi munkásságát a Magyar Tudományos Művek Tárában részletesen is megismerhetjük: (<https://m2.mtmt.hu/gui2/?type=authors&mode=browse&sel=10019779&view=simpleList>)

2020 óta együtt dolgoztunk Veronikával a folyóirat élén: már most sok és jelentős újításra került sor közreműködésével és irányításával. Így a folyóirat „felköltözött” a Magyar Nemzeti Múzeum saját szerverére

(<https://mnm.hu/hu/periodical/archeometriai-muhely>), saját, dedikált email címet kapott (AM szerkesztőségi cím: AM@hnm.hu), a szerkesztőségi folyamatok dokumentálása is megújult, mondhatjuk, „felnőtté vált” Veronika irányításával. Mindazonáltal, régi elérhetőségein (ace szerver: www.ace.hu és OSZK EPA szerver: <https://epa.oszk.hu/html/vgi/kardexlap.phtml?id=846>) is hozzáférhető. Külön köszönettel tartozunk ebben a folyamatban személy szerint Rajczy Miklósnak és a Magyar Természettudományi Múzeum informatikusainak és vezetésének, valamint az OSZK-EPA munkatársaknak, hogy a folyóirat tartalmi szolgáltatását vállalják és segítik.

Eredményes, jó munkát és sok izgalmas tanulmányt kívánok Veronikának és az AM minden kedves olvasójának.

*T. Biró Katalin
alapító szerkesztő*

Kedves Olvasó!

Az Archeometriai Műhely jövőre eléri a felnőtt kort, és – mintha csak életkori sajátossága volna – jelentős változáson megy át, függetlenedik szülőjétől. Nekem jut a megtisztelő feladat, hogy ezután szerkesztőként útját igazgassam. Nehéz bármit is mondani arról a szerepről, amelyet eddig T. Biró Katalin, a folyóirat alapítója, egy személyben eseményszervezője, technikai szerkesztője töltött be. Amikor a 2004/1-es első számban diplomamunkámból megírtam első Archeometriai Műhely cikkemet, még fel sem fogtam, hogy milyen kemény munka áll az épp elinduló folyóirat életre hívása mögött és mennyi feladat vár rá a jövőben. Egy modern és rendkívül izgalmas tudományterület hazai történetének mérföldköve volt a Műhely létrehozása. Ahogyan Kati munkássága, úgy a folyóirat is a régészet és az azt segítő társtudományok együttműködéséről, az interdiszciplináris párbeszédéről szól. A tudás és érdeklődés ezernyi szála fonódik össze, hogy mindig új ismerettel gazdagítsa a múltból alkotott képünket.

Szándékunk szerint a szerkesztő és a támogató szerkesztőbizottság változatlan és töretlen lelkesedéssel fog azon munkálkodni, hogy az Archeometriai Műhely tudományok közötti találkozó színtere és értékteremtő folyóirat maradjon. A tudományterület fennmaradását és folyamatos megújulását a fiatal generáció, a pályakezdő kutatók felkarolásában, figyelmének felhívásában, számukra publikációs lehetőség biztosításában, a tudományos igényességű kutatás iránti elköteleződésük elősegítésében és rendszeres eseményekbe való bevonásában látjuk. Nem csupán tájékoztatni, hanem valóban megismertetni és a megértést segíteni szeretnénk, teret adva az ismeretcsere-nek, hogy a folyóirat tovább támogassa a hazai archeometriáról való gondolkodást, a párbeszéd elmélyülését.

Egy folyóirat minőségét a benne publikált szakcikkek színvonala határozza meg. Erre továbbra is kiemelt hangsúlyt fektetünk színvonalas

és korszerű írások felkutatásával, melyekkel fenn tudjuk tartani az érdeklődést a tudományos eredmények iránt. Az eredeti kutatások bemutatása mellett azonban fontosnak tartjuk az áttekintéseket nyújtó összefoglaló és kritikai tanulmányokat is.

Mindez azonban csak betűk ízlésesen összeállított halmaza volna Ön, az olvasónk nélkül. Hasonlóan Terentianus Maurus gondolatához: „*Pro captu lectoris habent sua fata libelli*”, a folyóiratok sorsa is attól függ, mennyire tudja befogadni őket az olvasó.

Szilágyi Veronika
szerkesztő

